

Publicerad 2014-05-17 19:56 av Pot Pourri

Fråga; vad är du för djur, på bakgårdens djungel... Alla, förhoppningsvis. Ibland räcker det att vara Myra (tålamod)

nät; att fjärma en spindel eller ej

Maktspråk av den känslomässigt besvikne. Eller

som man lär sig, så lever man eller
som man lever, så lär man sig

Hur fel landar inte ett hårt ord i en tom bröstborg - och höken når aldrig sitt syftes uppgift.

Hawk; Messenger.

*

hur mötet mellan känsla och logik sällan flyter i smärtfria tjärnar
hur kylan från botten greppar simmares ytliga försök
hur hettan från solen motverkar

hur rädslor och humör möts i besvikelsens tjärngyttja
hur svanar ändå

bygger bo i vassen

*

därför sitter tuppar bara och vaktar höken...
(Hawk; Messenger) Ah nu var jag spydig också..uff men:

Bra liknelse. Ord är Makt. Hoppas att det finns Hjärtan där under också. I regel är det det en tupp sörjer i sin uppblåsta bröstborg (?egen undran och erfarenhet som dubbelväsen)

Då, i det läget är det alltför lätt att picka hål på den luftblåsan logiken försökt spanna sin position med, med ett ord

besvikelsens

Tyvärr, och så faller stackars tuppen i backen innan han ens lyckats rädda alla från höken. Uff igen. Lite sorgligt mitt i allt.

Hur mötet mellan känsla och logik för alltid ska slitas till överhettning, eller isande kylas antivärden.

Är det för stora förhoppningar på att tuppar nån gång ska samsas med Höken, och är det för stora förhoppningar på att Hökar nån gång ska sluta röva hönor?

Hur bygger vi våra inre hönsgårdar... och hur handskas vi med tålamod.

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten